

Jornada:

“Aplicació a l'àmbit local de l'Estratègia de Planejament i Construcció Sostenibles per a Catalunya”

Martorell, 28 de febrer de 2003

La nova llei 2/2002, de 14 de març, d'Urbanisme

Sr. Pere Caralps Riera

Advocat i Tècnic Urbanista

Responsable de Sostenibilitat Urbana del Departament de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya

Generalitat de Catalunya

PREÀMBUL

La Llei d'Urbanisme, recentment aprovada pel Parlament de Catalunya, és la culminació d'un llarg procés d'exercici de la competència exclusiva de la Generalitat en matèria d'urbanisme, iniciat, després del seu restabliment provisional, l'1 d'octubre de 1978.

Es tracta d'un text legal que, per vegada primera, aborda l'urbanisme en tota la seva magnitud, sense perjudici del respecte a les temàtiques amb incidència en aquesta matèria, sobre les quals l'Estat ostenta títols competencials reconeguts per la Constitució.

La redacció del Projecte de Llei va ser escomesa pel Govern de la Generalitat per a donar compliment a una resolució en aquest sentit, aprovada pel Parlament de Catalunya a mitjans 2000.

L'oportunitat d'aquesta tasca era ben clara amb motiu de la Sentència del Tribunal Constitucional de 24 de març de 1997 i de la promulgació de la Llei 6/1998, de 13 d'abril, sobre Règim del Sòl i Valoracions i del Decret - Llei 4/2000, de 23 de juny, de mesures urgents en el sector immobiliari i transports.

EIXOS BÀSICS DE LA LLEI D'URBANISME DE CATALUNYA

La Llei s'estructura sobre tres eixos fonamentals que són els següents:

- Comprometre l'acció urbanística, en totes els seus vessants, amb el desenvolupament sostenible de Catalunya,
- atribuir majors competències en matèria de planejament als Ajuntaments, d'acord amb la seva assumpció de compromisos en política de sòl i d'habitatge, i
- introduir mecanismes d'agilització dels procediments de planejament i gestió urbanístics, per a millorar l'operativitat dels agents públics i privats.

DESENVOLUPAMENT URBANÍSTIC SOSTENIBLE

La Llei encunya aquest concepte sobre la base de la utilització racional del territori i del medi ambient, amb l'objectiu de fer compatibles les necessitats de creixement amb la qualitat de vida de les generacions presents i futures.

El desenvolupament urbanístic sostenible és, en definitiva, la síntesi de les determinacions constitucionals sobre utilització racional de tots els recursos naturals i sobre l'efectivitat del dret a gaudir d'un habitatge digne i adequada, amb el suport indispensable de la solidaritat col·lectiva; aquestes determinacions inclouen també la necessitat d'una regulació que impedeixi l'especulació del sòl i que garanteixi la participació de la Comunitat en les plusvàlues generades per l'acció urbanística dels ens públics.

D'acord amb la Constitució, aquests principis han d'informar la legislació positiva, la pràctica judicial i l'actuació dels poders públics.

La Llei d'Urbanisme respon, doncs, clara i rotundament al citat mandat constitucional.

APLICACIÓ PRÀCTICA DEL PRINCIPÍ DE DESENVOLUPAMENT URBANÍSTIC SOSTENIBLE

L'element clau per a aconseguir l'aplicació efectiva d'aquest principi en tot el quefer urbanístic és el planejament.

Així, la Llei, a més d'enunciar-lo i d'expressar el compromís de tenir-lo com objectiu de l'exercici de les competències urbanístiques, configura els traços bàsics del model territorial que propugna i concreta una bateria de directrius per al planejament urbanístic.

Des d'aquest punt de partida, la Llei exigeix del planejament general la definició de l'estratègia per a la consecució de la utilització racional del territori i, així mateix, exigeix del planejament derivat que justifiqui la seva adequació al de superior rang en aquest aspecte.

CONSIDERACIÓ FINAL

La Llei d'Urbanisme, en conseqüència, ha entrat en vigor amb la pretensió de ser una peça més en la tasca immediata comú de la globalització del desenvolupament de la persona, en un context ambiental adequat, i de la lluita contra la pobresa, per a protegir i millorar la qualitat de la vida humana.

Òbviament, a més, la Llei pretén alhora ser un engranatge eficaç en la tasca immediata del desenvolupament sostenible de Catalunya.